

SLOVENSKI NAROD.

Shaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 90 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Ljubljanci, v boj za Hribarja! V boj za čast!

Grki so se čisto prepirali med seboj, a ko so se bližali sovražni Perzi, da podjarmijo domovino Helenov in da zaslužijo lepe Atene, vzdignili so se vsi kakor en mož ter šli složni v boj za svojo — čast!

Ljubljanci, za čast naših lepih slovenskih Aten, za čast bele Ljubljane se gre dne 14. maja!

Na tri fronte se moramo boriti: proti Nemcem, proti socialnim demokratom in proti klerikalcem.

Ali naj zmaga Nemci, ki jih je v Ljubljani z renegati vred komaj kakih 4000? Ali naj nastopijo Dežmanovi časi? Ali naj slovensko Ljubljano zastopa v državnem zboru nemški birokrat del Cott?

Ljubljanci, naša čast zahteva, da nemški kandidat ne prodre.

Ali naj zmaga mednarodni, od dunajskih Judov popolnoma odvisni socialdemokrati? Ljubljana ima sicer par tisoč ljudi delavskega stanu, pa zato še ni samo delavsko mesto, še ni privesek kake fabrike. Nenaravno bi bilo, ko bi ljubljansko meščanstvo v državnem zboru zastopal Kristan, ki se ob vsaki priliki norčuje z meščanom in ne vidi na svetu nikogar drugega nego proletarce. Naj jih zastopa, ako se mu posreči dobiti kje drugje mandat, toda čast ljubljanskih meščanov zahteva, da pošljejo na Dunaj moža iz svoje srede, moža meščana, ki ve in čuti, česa treba Ljubljani, da se še nadalje razvija in prospera!

Ali naj zmaga v beli Ljubljani črna klerikalna stranka, ki jo veliko bolj skrbi Vatikan nego naše mesto? Ne! tisočkrat ne! Kandidat klerikalne stranke Kregar ne sme zastopati na Dunaju moderne, napredne in slovenske Ljubljane!

Zmagati mora samo naš kandidat župan Ivan Hribar! Naša čast zahteva, da gremo vsi v boj za Ivana Hribarja. Samo Ivan Hribar mora in more biti naš poslanec!

Someščani, naša čast zahteva, da volimo za svojega poslance tistega moža, ki ima sam zmožnosti in zasluge za Ljubljano in čigar stranka pospešuje že iz leta 1882., ko je bila prvič dobila mestno upravo v svoje roke, vsestranski razvoj našega mesta!

In tak mož je velenadarjeni, deloviti, energični naš župan Ivan Hribar, ki je bil letos že četrtič izvoljen za načelnika našemu lepemu mestu. Župan Hribar je kandidat liberalne ali narodno-napredne stranke, ki je v kratkem času ustvarila iz Ljubljane moderno, snažno, lepo in v primeri z drugimi glavnimi avstrijskimi mesti ne drago mesto.

Tak mož, kakršen je župan Ivan Hribar, uživa naše popolno zaupanje, naša čast zahteva, da ga volimo 14. maja tudi za svojega poslance!

Nemški kandidat del Cott je le zato postavljen, da šteje glasove nemških volilcev, na zmago seveda nima absolutno nobenega upanja. Nemci pa so postavili svojega kan-

didata tudi zato, ker črtijo Slovenca Hribarja, čeprav se Nemcem in renegatom nikjer tako dobro ne godi, ko v Ljubljani, kjer imajo več pravice nego Slovenci! Ali ni res! Ali nimajo Nemci vse šole od ljudskih do srednjih? Ali nista obe višji gimnaziji in realka nemški?

Za razvoj nove Ljubljane pa nima nemška manjšina nobenih zaslug, kvečjemu tisto, da plačuje nizke mestne doklade. Ali naj kandidat nemške in nemškutarke manjšine zastopa slovensko večino na Dunaju? Ali naj g. del Cott pomaga, da bi se Ljubljana še bolj ponemčevala nego se je dosedaj? Ali naj nemški ljubljanski poslanec pripomore, da pride v naše mesto služiti še več nemških uradnikov, ko jih je že sedaj preveč? In domačini pa naj si hodijo iskat kruha na tuje?

To bi bilo abnormalno, abotno in smešno! Nemec ne more biti nikoli več poslanec bele Ljubljane!

Ljubljana še dandanes ni industrijalno mesto, zato pri nas delavska stranka nima nikake posebne veljave. Takozvana slovenska socialna demokracija seveda ni slovenska, ampak pokorna dekla dunajskega Juda Adlerja. In kandidat Kristan je samo sluga Adlerjev. Delavcem, obrtnim kakor industrijalnim, se godi v Ljubljani dosti boljše, ko marsikaterim meščanom. Ljubljanci privoščijo delavcem zboljšanjem njihovega stanja, toda komadirati se ne pustijo od raznih salonskih socialnih demokratov in vsiljivih demagogov, ki hočejo po vsej sili izkopati umeten prepad med meščanstvom in med delavci tam, kjer takega prepada v resnici ni. Ali živijo mar vsi meščanski krogi od kapitala in kuponov. Ali se ne trudimo tudi mi meščani od jutra do mraka za svoj kruh? Ali ne delamo tudi mi? Ali ne plačujemo pošteno svojih delavcev?

Ne! Socialni demokrat ne more zastopati ljubljanskega mesta in njegovih meščanov, za katere nima srca ne razuma! Socialni demokrat ne more biti poslanec slovenske Ljubljane, ker mu je slovenska narodnost lanski sneg. Socialni demokrat Kristan nima absolutno nobenih zaslug ne za Ljubljano, ne za slovenski narod; on ne uživa našega zaupanja, njega ne moremo voliti!

Naša čast nam prepoveduje, da bi volili Kregarja, ker je kandidat ultramontanske klerikalne stranke.

Ali hočemo, da postane duhovnik absoluten gospodar v vsem javnem življenju? Ali hočemo, da se povrne srednji vek?

Ali hočemo, da se povrne krvava inkvizicija, ki je sežigala ljudi na gramadah, ker niso hoteli vsega verjeti, kar so govorili nevedni in bornirani pa zato fanatični rimski popi? Ali hočemo, da se sezida v Ljubljani še par tucatov moških in ženskih kloštrov? Ali hočemo, da nas bodo pandurji gonili v cerkve in k procesijam? Ali hočemo, da nam bo duhovščina diktirala, kaj naj čitamo? Ali naj duhovščina zopet dobi cenzuro v roke, da nam ustavi sveži razvoj domače literature in umetnosti? Ali naj v parlamentu ima prvo in zadnjo besedo pop. Ali naj se nobeden zakon (nobena postava) ne sklene, če je ni odobril episkopat, t. j. Rim?!

Ne, dragi someščani, vsega tega in takega nazadnjaštva dandanes ne preušaamo več, in zato tudi ne maramo klerikalnega poslance! Proč s Kregarjem! On ne sme biti izvoljen! V Kanoso ne pojdemo! Sredujti vek nam smrdi! Mi ljubimo svojo domovino, svoj slovenski narod, svojo svobodo, svojo moderno Ljubljano!

Zato pa bomo volili župana Ivana Hribarja, ker vemo, da bode z isto svojo energijo, ki jo kaže kot župan, zastopal tudi kot poslanec koristi našega mesta v državnem zboru!

V klubu z drugimi slovenskimi in slovenskimi poslanci bode gospod Ivan Hribar skrbel, da se povzdigne gmotno in duševno stanje našega lepega mesta, ki ni samo glavno mesto kranjske dežele, ampak tudi duševno središče vseh Slovencev.

Ivan Hribar, ki je na čelu velezaslužnih naprednih občinskih svetnikov že toliko storil za razvoj Ljubljane, bode kot poslanec v parlamentu z največjim vplivom in uspehom delal za nas in naše mesto, da se bo še lepše razvijalo, da dobimo še to, česar nam manjka. Ivan Hribar nam pridobi popolno višjo c. kr. obrtno šolo za vse stroke; Ivan Hribar nam pribori vseučilišče, kar bode velikanskega pomena za Ljubljano tudi v gmotnem oziru.

Samo župan Ivan Hribar bo imel na Dunaju take zveze med drugimi Slovani, da bo mogel kaj doseči za svoje mesto.

Ljubljanci! Dne 14. maja bo čast bele Ljubljane v Vaših rokah. Ne pustite, da bi Vam omadeževali čast Vašega mesta nepoklicani ljudje! Rešite čast Svojega mesta, rešite Svojo meščansko čast in zato volite kandidata, ki Vam ga je postavila narodno-napredna stranka! Volite vsi župana ljubljanskega **Ivana Hribarja!**

Nihče naj ne ostane doma! Vsi do zadnjega pojdite na volišča dne 14. maja. Ako stori vsak zaveden in napreden Ljubljčan svojo dolžnost, potem bode z matematično gotovostjo izvoljen z veliko večino glasov **Ivan Hribar!** **Meščan.**

Sijajen shod narodno-naprednih volilcev v „Mestnem domu“.

„Slovensko društvo“ je sklicalo za večerj dopolne v veliko dvorano „Mestnega doma“ zadnji shod naprednih volilcev pred državnozbornskimi volitvami. Shod je bil mnogobrojno obiskan, dvorana je bila z galerijo vred nabito polna, tako da je bilo nad 1400 volilcev na shodu, samih krepkih zavednih mož, ki pojdejo jutri na volišče z zavestjo, da gredo reševati čast bele Ljubljane.

Nagovor predsednikov.

Zborovanje je otvoril predsednik „Slovenskega društva“ gosp. dr. Korkalj, ki je iskreno pozdravil volilce, ki so zavzeti za dolžnost, ki jih veže napram narodno-napredni stranki.

Imenujoč za zapisničarja gosp. Trstenjaka in za reditelje gg. Chama, Rugarja in Štriclja ml. je poudarjal govornik, da je volilni

boj v Ljubljani postal boj za življenje in smrt. V ta boj je stopila stranka, ki bljuje žveplo in ogenj na našega kandidata in se poslužuje nepoštenih sredstev, ki jih pač nihče ne odobrava. Ta stranka pa ni opravičena do tega boja, ker se je nebrojokrat izkazala smrtna sovražnica Ljubljane, zlasti pa predlanskim, ko je inscenirala podraženje živila, da bi oškodovala delavce in obrtnike ljubljanske. Klerikalna stranka nam vsiljuje svojega kandidata. Celo okoličani so se začeli obratiti od te stranke, ker jih je v mlečni vojni vodila za nos, potem pa pustila naenkrat na cedilu. To je stranka, ki je očitala svojim poglavarjem vred, da uradniki žro, žro in žro, to je stranka, ki za delavca in obrtnika še nikdar ni nič storila. Zato je nesramno, da nam taka stranka vsiljuje svojega kandidata. Politično zreli in razodno misleči volilci boste na to nesramnost odgovorili s tem, da boste navdušeni oddali svoj glas 14. maja našemu županu Ivanu Hribarju. (Viharno odobravanje.) Klerikalna stranka ne bije boja proti naši narodno-napredni stranki, ampak le proti osebi našega kandidata. Vse obsodbe je vreden ta boj. Mi nismo nikdar pobijali oseb, ampak vedno le napačna načela. Bila sta dva shoda v „Unionu“ zadnji čas. Z bombami, kartečami in noži je grozil klerikalni vojskovodja našemu kandidatu, da ga uniči. Vendar te bombe in noži so se pokazali kot papirnate bombe in skrhani pipci (Tako je!), ki našega vse časti vrednega kandidata ne morejo spraviti ob mogočno veljavo in ugled. (Istina!) Za svoja natolcevanja na župana Hribarja klerikalci niso mogli navest nobenih faktov. (Tako je!) Mi ne kadimo nikomur, poudariti pa moram, da je narodno-napredna stranka postavila za svojega kandidata v Ljubljani najboljšega moža, ki mora biti izvoljen 14. maja! (Velikansko ploskanje in živio-klici.)

Govor župana Hribarja.

Z velikanskim navdušenjem pozdravljen je govoril gospod župan Hribar:

14. maja naj Ljubljana pokaže, kakšnega mišljenja da je, ali naj ostane s pridevkom „bela“ ali naj se prevleče s črnim pajčolanom. (Klici: Nikoli se ne bo!) Volilni boj je prispel do skrajnosti in domači protivniki so s svojimi nedostojnimi sredstvi pri kraju. V tem boju so izrabili tudi zadnje izgrede, katere meni podtikajo. (Klici: Sami so si jih bili krivi!) Njih vodja mi je nadel ime „ravberhauptman“. (Klici: Sam je to! Njegovi pristaši so najhujši zločestniki!) Ne bom se prepiral o tem, zakaj mi je dal to ime. Morda je rabil ta izraz, ker odgovarja njegovi naravi (smeh), ali pa, ker morebiti odgovarja njegovemu razpoloženju. (Viharen smeh.) Jaz bi mu ne bil nikdar kaj takega podtikal. Ne bi storil kaj takega, kar mi podtikajo, ker bi vedel, da bi to škodovalo moji kandidaturi. V sedanji volilni borbi naj se pokaže, da narodno-napredna stranka ni mrtva, ampak močna in da bo krepka

izšla iz tega boja. (Odobravanje.) Ako bi jaz hotel vprizarjati take demonstracije, bi delal na škodo narodno-napredne stranke, česar pa vendar o meni ne bo nihče mislil. Klerikalci izgrede gnusno izrabljajo in so raztrosili po deželi laži, da, če zmagam, bodo povsod duhovnikom okna pobijali in cerkve rušili, dasi je komisijonalen ogled dognal, da v stolnici ni bil vržen noben kamen. Taka ostudna agitacija proti meni se mora ožigosati. Za njeno označenje bi bili izrazi, kakršne rabi dr. Šusteršič, pač še premeški. (Tako je!)

Naj omenim par nalog prihodnjega državnega zbora, katerih zadnjič še nisem omenil.

Izvesti se bo morala v najkrajšem času davčna reforma, ki bo obdačila bogatine na korist revnim slojem. Za našo Ljubljano je specialno potrebna reforma hišno-najemninskega davka. Vsled tega davka, ki se ga na Nemškem plača komaj deseti del od tega, kot pri nas, so draga stanovanja in so najbolj prizadeš delavci, mali obrtniki in nižji uradniki. Ako se ta davke zniža, bo večja stavbena podjetnost med ljudmi, stanovanja bodo cenejša in za majhen denar bo mogoče dobiti velike udobnosti, kot jih imajo stranke na Nemškem. V tem oziru se bom z vso odločnostjo potegoval v državnem zboru.

V „Unionu“ so mi očitali, da nimam smisla za socialne reforme. Taka očitavanja zavračam, s sirovostjo ne odgovorjam. Koliko imam smisla za socialne reforme, dokazuje, da sem v svoji pisarni uvedel nedeljski počitek že pred 30 leti, torej predno se je v Avstriji sploh mislilo na tako vpeljavo. Tudi na magistratu sem ga takoj upeljal, ko sem postal župan. 1. maj se praznuje pri meni kot praznik, dasi ni nikjer drugod še tako vpeljan od šefov.

O drugih socialnih potrebščinah sem vam govoril že zadnjič. Mestnim uradnikom in uslužbencem so se po mojem delovanju od leta 1896 že dvakrat zvišale plače. Tudi je v veljavni službena pragmatika, za katero se z vso opravičenostjo potegujemo tudi državni uradniki in bom v uresničenje teh njih teženj deloval jaz v državnem zboru. Istotako bom zato, da se odpravi tajna kvalifikacija, ki je nekaj zastarelega in krivičnega.

Slovencev je premalo v centralnih mestih v dobrih službah. Vse boljše službe so zasedene od pripadnikov tujih narodnosti. Zavzel se bom z vso enerzijo, da dobimo Slovenci primerno število služb pri višjih sodiščih itd.

Uradnikom se mora zboljšati njih avanzma. Upeljati je treba časovni avanzma, zlasti za nižje uradnike. Posebno poštanim uradnikom bo treba preskrbeti nedeljski in praznični počitek ter počitnice po leti. (Odobravanje.)

Ozreti se moram na nekatera očitavanja s predzadnjega shoda v „Unionu“. Tu je dr. Šusteršič trdil, da hočem nastaniti na ljubljanskem gradu ljudsko knjižnico, ko vsi vemo, da pride ljudska knjižnica, ki se odpre v najkrajšem času, na

Pogačarjev trg, na gradu pa bo mestna knjižnica, ki ima namen hraniti zbirke knjig in listin za preiskovanje učenjakov. Naj bi se dr. Šusteršič nekoliko poučilo vsej stvari, predno govori o njej. (Klici: Nima smisla zato!)

Nazori dr. Šusteršiča o umetniški galeriji slik na ljubljanskem gradu so pa naravnost barbarični. Narod, ki zaničuje umetnost, nima pravice, da bi se štel med omikance. Slovenci imamo umetnike, ki so prinesli z raznih razstav palmo prvenstva Z majhnimi sredstvi bomo sicer začeli in odkupovali umotvore naših domačih umetnikov, v kar naj nam priskoči na pomoč vlada, a čez 50 ali 100 let bodo naši nasledniki imeli velike koristi od naše umetniške galerije. Dr. Šusteršičeva šala o nakupovanju umetniških slik florenskih ali od papeža je pa trivijalna in smešna, kar vsakdo ve, da takega nakupovanja ne bo. Ako bi bila umetniška galerija smešnost (dr. Šusteršič je celo trdil, da je neumnost, op. ur.), potem ne bi bil cesar dal 2 milijona za praško umetniško galerijo. (Tako je!)

Govorilo se je v „Unionu“ o obstrukciji v deželni zboru. Trdil sem jaz, da je 5letna klerikalna obstrukcija mnogo dobrega preprečila, tako med drugim tržnico, ki bi vodila boj proti podraženju, ureditev ljudskih šol v Ljubljani itd. Ker smo mi naprednjaki v dež. zboru obstruirali samo dva dni, vale klerikalci sedaj na nas, da smo zakrivil, kar so oni povzročili tekom svoje 5letne obstrukcije. Naša obstrukcija je imela esencijalen in etičen pomen. Preprečili smo z njo, da 81 veleposelnikov ne dobi 10 poslancev, kakor so želeli klerikalci, dočim bi se napredno meščanstvo obglavilo. (Tako je. Viharno odobravanje.) Mi smo za preosnovno dež. volilnega reda, tudi za splošno volilno pravico smo, a ta mora biti pravična in ne bomo Nemcem na Kočevskem dajali nobenih posebnih privilegijev, kakor tudi ne dopustili, da bi 81 veleposelnikov dobilo 10 poslancev. (Gromovito odobravanje.)

Klerikalci so postali zadnji čas jako prevzetni. (Klici: Tudi v blaznici so gotovi blazniki, ki govore, da so kralji in cesarji!) Trde, da zrušijo leta 1908. ljubljanski magistrat (Smeš, klici: Lisici je bilo v pravljici grozdje prekisl, pa tudi klerikalcem bodo kmalu ponehale skomine po ljubljanskem magistratu!) Preveč so naprej zmage pijani. (Klici: Naj le bodo do 14. maja!) zato ne znajo trezno misliti. Moralni maček za klerikalno stranko pa ni več daleč. 14. maja ga bodo občutili, upam. (Klici: Prav gotovo, takrat se bodo kesali, zakaj so toliko tisočakov izdali za zmago narodno naprednega kandidata!)

Dr. Šusteršič trdi, da hoče svobodne volitve. Kaj pa on dela, ko trdi, da bodo leta 1908. klerikalci porušili magistrat, t. j. uničili ondi vladajočo svobodomiselnost stranko, ter pritiska na magistratne uradnike, da jih bodo potem masakrirali, če bodo zdaj volili naprednega kandidata. To so kaznjive grožnje in državni pravdnik bi moral že zdavnaj nastopiti proti tem nemoralnim in nedopustnim sredstvom. (Tako je!) Nikoli se ne sme zgoditi, da bi padel mestni magistrat v roke tem ljudem, ki stegujejo svoje roke po njem. Ljubljanska mestna občina bo vedno narodno-napredna in žalostno bi bilo, če bi glavno mesto dežele ne vzdržalo zastave svobode in napredka. (Tako je!) Klerikalci ne dobe Ljubljane nikoli v svoje grabežljive roke!

Klerikalci imajo zdaj velike nade, da zmaga Kregar 14. maja in da bo pobita narodno-napredna stranka na vsej črti. Vedo klerikalci, da so jalove te nade, vendar se navdušujejo na umeten način, da zmaga. Dr. Šusteršič je res zato, da bi Kregar prišel do zmage, vendar s tem še ni rečeno, da bo zmagal. (Ne sme!) Ko sem bil pred kratkim na Dunaju, dejal mi je dr. Kramář, da mu je dr. Šusteršič obljubil, da bo v Ljubljani zmagala klerikalna

stranka. (Klici: Čujte! Šusteršič naj gleda, da sam ne pade!) Take obljube so predrzne. (Gotovo!) Pokažite 14. maja, da je njegova trditev neosnovana in da se ljubljansko meščanstvo ne da obglaviti od klerikalcev, kakor se je moralo drugo kranjsko in koruški Slovenci. (Ogorčeni klici.) Ako bi se želje klerikalcev uresničile, se bodo Čehi čudili takim poslancem našim, ko pridejo z njim na Dunaju skupaj. (Klici: Kregar bi menda rad popravljaj tudi dunajske monštrance! Klerikalne naše poslance bodo obdržali na Dunaju in jih postavijo v muzej!)

Dr. Šusteršič je pozival svoje ljudi v „Unionu“, naj hodijo pit na naš račun, potem naj pa volijo Kregarja. O morali duhovniške stranke naše nimam nič kaj dosti ugodne sodbe, vendar kaj takega bi ne bil pričakoval. Se vidi, da je res pri klerikalcih, da namen posvečuje sredstva. (Tako je!)

Odveč bi bilo odgovarjati na vsa druga očitavanja, ker bi se lahko potem dogodilo, da premalo cenim vašo razsodnost.

Naglašam pa danes znova: Za skupno delovanje vseh slovenskih poslancev v državnem zboru sem bil in sem in bom. S tem bi si naš narod dobil veljavo in ugled na Dunaju. Želeli je, da bi njegova delegacija nastopala kompaktno. Ko je bil ministrski predsednik Badeni v Ljubljani in je pri nas že divjal domači boj, rekel mi je, ko sem bil pri avdienci pri njem: Nam (to je vladi) je vseč ta prepričanje, vam je pa v škodo! To so bile odkrite in resnične besede. Pojdimo na skupno delo za narod proti vladi! (Odobranje.) Tudi v meni bi bila v tem umazanem volilnem boju vzkipela strast, ako ne bi bil pomislil, da se bo po končanem tem boju vendar dalo doseči skupno delovanje. Pot za to bo treba pripravljati doma. Klerikalci bodo morali od svoje divje gonje odstopiti. (Klici: Ne pričakujte kaj takega od njih! Dr. Šusteršič naj gre nazaj v kloster, če ga marajo!) Ako ne bodo odstopili, se združimo vsi, da vržemo take škodljivce na tla. (Klici: Bomo jih!)

Niti z eno besedo se nisem danes dotaknil ne Kregarja ne Kristana, kakor se tudi zadnjič nisem in vendar me včerajšnji „Slovenec“ napada, da o Kregarju neprenehoma slabo govorim. (Laže!) Ne pečal bi se s Kregarjem, rečem pa le: menda je ime Kregar omen, kajti odkar on kandidira, se vsa Ljubljana krega. (Viharen smeh.) Nekim ljudem se je vsedel Kregar na limanec in sramotil zadnjič v „Unionu“ slovenske jezike. (Klici: Škandal, sramota!) Klerikalci, ki so bili na shodu, so mi pripovedovali, da je tisto sramotenje napravilo silno mučen vtisk nanje. Vse je napačno bral in naglašal. Kregar najbrž še slovenski ne zna dobro. Pred kratkim je bilo v „Slovenec“ skrupulo, kjer je bilo vse narobe, vsaka druga beseda napačna. Najbrž je bilo tisto skrupulo Kregarjevo. Želim Kregarju, naj živi, naj bo vesel in naj se mu dobro godi. (Klici: Pri svojih monštrancih naj ostane, ki so se mu tako pristudile, da hoče na vsak način na Dunaju!) vi pa sodite, če ima sposobnosti za državnega poslanca. (Klici: Prav nobene ne!) On misli, da jih ima. (Ker je domišljav tako!)

Prepričan sem, da je volilni boj dokončan, boj, ki je stvar razbistril. Zavest imam, da boste volili z narodno-napredno stranko, kinajizideiz tega boja krepka kot še nikoli. Ako me izvolite za državnega poslanca, izkažete čast idejam stranke naše. Držite se trdno za svobodo, narodnost in napredek! (Velikansko, več minut trajajoče ploskanje in navdušeni klici: Živio naš kandidat Hribar!)

K besedi se je oglasil

dr. Karel Triller

ki je dejal:

Kar smo bili zadnjič tukaj, se je situacija bistveno spremenila. Mislili smo preje, da Nemec in socialni demokrat le zato kandidirata, da šteta njih stranki svoje glasove. Po-

kazalo se je pa, da obstoja med njimi in klerikalci tajna vez za povsem nepričakovane ožje volitve. (Faj klici.) V prvi volitvi moramo zmagati! (Tako je!) Nemci so sovražniki Slovencev. Slovenski narod bi bil osramočen, ako bi belo Ljubljano zastopal lakaj dr. Šusteršiča. Zato so Nemci za njega. (Klici: Sramota je pa tudi za Nemce, če se vežejo s klerikalci!) Od soc. demokratov kot svobodomiselnih stranke nisem pričakoval, da bi bila mogoča vez med njimi in klerikalci, ker si s tem sami kopljejo grob. (Res je!) Soc. demokratije trde, da smo kapitalisti, vendar ve vsak, da smo večinoma iz kmetijskih hiš doma in da smo le z delom prišli do boljšega gnotnega položaja, kar velja zlasti za župana Hribarja, ki si je trdo služil svoj kruh, ko se je dr. Šusteršič še valjal v blazinah. Nam očitajo kapitalizem, a se hočejo družiti z največjimi kapitalisti Nemci, katerih 81 hoče 10 poslancev v dež. zboru kranjskem. Čut dostojnosti bi moral prepovedovati Nemcem in soc. demokratom, da bi šli s klerikalci. (Tako je!) Za izgrede preteklo sredo nosi moralno odgovornost dr. Šusteršič, kakor tudi za vse eventualne prihodnje, dasi bomo mi gledali, da se prepreči vsak nadaljni. Naše orožje bodi glasovnica, pojdimo od moža do moža, izkoristimo dragoceni čas! Ivan Hribar je mož čistih rok in poštenega dela. (Velikansko navdušenje.)

Dragotin Hribar

je poudarjal, da klerikalci o županu ne vedo nič slabega, zato ga natolcujejo. (Klici: drugega ne znajo!) Govorim pred vsemi kot ljubljanski meščan. Kaj je bilo pred 10 leti v Ljubljani? Nič! Vse, kar imamo od takrat, je delo župana Hribarja, kateremu moramo biti hvaležni, da je Ljubljano vzdignil iz razvalin. Klerikalci nas hočejo smešiti, kot bi mi meščani ne imeli pravice izvrševati svoje pravice. Ako je kmet steber države, je meščan tisti, na katerega se ta steber opira. Iz meščanstva nastane obrt in in trgovina in uradništvo. Svojih pravic se moramo zavdati. 14. maj naj pokaže, da vemo ceniti važnost trenutka in dolžnosti svoje. Razjasnite o mahljivcem ves položaj, da bo 14. maj slaven dan za nas in za župana Hribarja! (Velikansko navdušenje.)

Dr. Alojzij Kokalj

je kazal na župana Hribarja kot na moža, ki spolni svoje obljube. Kakor jih je spolnil kot župan, tako jih bo kot državnih poslancev. Za izid volitev v Ljubljani se zanima vsa Slovenija, kar pričajo brzojavke od vseh strani. Pričakovanje vseh Slovencev, da bo župan Hribar izvoljen (Klici: Mora biti!), morate uresničiti, da se ne bo reklo, da Ljubljana ni več bela. Odprte glasovnice oddajte za našega kandidata, nikomur se ni treba sramovati tega! (Klici: Nihče se ne sramuje!) Naš naj bo 14. maj! **Vsi v boj za župana Hribarja!** S tem zaključujem današnji shod.

Sledilo je tem besedam splošno navdušenje in ko je gosp. kandidat odhajal domov, napravljala mu je več tisoč oseb broječa množica prisrčne ovacije po vseh ulicah.

Volilno gibanje.

Gorica, 12. maja. Županstvo v Korminu je izdalo volilne glasovnice, ki so numerirane. S tem je uničena volilna tajnost. Volilci so zelo razburjeni ter so poslali protest namestništvu v Trst.

Praga, 12. maja. Okrožnica mla-doške stranke o predstojeh državnoborskih volitvah pravi med drugim: „Še nikoli se ni za poslansko čast češkega naroda potegovalo toliko nesposobnih, moralno in intelektualno defektnih poslancev, kakor sedaj. In čim več je takih nesposobnežev, tem manj se vodi volilni boj za ideje, za načela, za bodočnost naroda, temuč volilni boj je kaos, v katerem se najpoglejše stvari smatrajo za dovoljene. Laž je stopila na mesto resnice, in načela in programi se potiskajo na stran, da jih nadomesti agitacija, ki

računa na razburkanje najnižjih slovenskih strasti“.

Černovice, 12. maja. V rumunskem volilnem okraju Kimpolungu kandidira grof Bellegarde. Ker je svojačeno dal častno izjavo, da ne pride v svoj volilni okraj, dokler ne bodo volitve končane, se je s posebnim vlakom peljalo 2500 volilcev iz Kimpolunga v Gurahumoro, kjer je Bellegarde okrajni glavar, da se je mogel vršiti shod.

Avstrija in Srbija.

Dunaj, 12. maja. Srbskim ministrskim predsednikom dr. Pašićem, ki se mudi na Dunaju, je imel neki časnikar razgovor. Pašić je izjavil: „Zagotavljati smem, da so vse težave, ki so motile razmerje med Avstro-Ogrsko in Srbijo, odstranjene. Izjaviti moram, da je z baronom Aehrenthalom kurs Avstro-Ogrske postal drugačen. Prej so vprašanje o trgovinskih pogodbah spajali s srbsko narobno v Avstriji. Toda v Srbiji ni stranke in državnika, ki bi pritrdil taki spojitvi, ne da bi doživel odločno zavrnitev v parlamentu in pri narodu. Nočemo ničesar drugega, kakor ohranitev status quo. Kaliti medsebojno razmerje ne more biti ne v interesu Srbije ne njene mogočne sosedice. Žalibog se je pridružilo razkačenje, ki je nastalo vsled krivih poročil v Avstro-Ogrski o Srbiji. Te napačne vesti izvirajo večinoma od srbskih politikov, ki napravljajo s tem lastni vladni težkoče. Koncem maja se začne trgovinska pogajanja med obema državama in upam, da po sklenitvi njenih nastopi trajno prijateljsko razmerje.“

Francija in Nemčija.

Berolin, 12. maja. Novi francoski minister v Berlinu, Cambon, je izjavil, da je vsakogar dolžnost, delovati za zblíževanje med Francijo in Nemčijo. On sam bo deloval z vsemi močmi za dobre razmere med obema državama. Sploh si mora vsakdo prizadevati, zabraniti vojno med obema narodoma, ker sta oba razširjevalki kulture in civilizacije. Vsak človek v Evropi mora misliti ravno tako.

Preiskava zaradi predaje Port Arturja.

Petrograd, 12. maja. Komisija, ki je preiskovala kapitulacijo Port Arturja, je izrekla za generala Steslja in njegov častniški zbor uničevalno sodbo. Prišla je do rezultata, da je Steseljlahkomiselno branil trdnjavo in jo brez pravega povoda izročil Japoncem, vsled česar je zaslužil, da ga obesijo ali ustrelje. Višje vojno sodišče je to obsodbo preiskalo ter sklenilo, da se končna razsodba prepusti carju. Vsled preiskave je razun Steslja posebno kompromitiran general Stock.

Cehové, voliči!

Zitřejší volební výsledek nemáme nám býti naprosto lhostejným, protože všichni účastníme se volebního boje.

Všichni tedy v šik pod prapor pokroku a svobody pro česko-blahobytí hlavního města Lublaně, ale i celého bratrského nám národa slovinského.

Naše heslo zítra je:

starosta Ivan Hribar!
česky volební odbor agitacní.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. maja.

— **Zadnji opomin.** Vse volilce opozarjamo iznova in še enkrat, naj zapišejo na svoje glasovnice „**Ivan Hribar, župan Ljubljanski**“. Voliti sme le, kdor prinese poleg glasovnice tudi legitimacijo s seboj. Vsakdo naj tudi **po volitvi legitimacijo skrbno shrani**, ker brez legitimacije bi v slučaju ožje volitve ne mogel glasovati.

— **Čuvajte se klerikalcev — glasujte za Hribarja.** Služboval sem svoj čas v svojo nezadovoljnost

kot c. kr. poštni sluga v Novem mestu. Tam sem bil obtožen radi tepež in suspendiran od službe. Pri obravnavi se je izkazalo, da sem storil samo prekoračenje silobranja in prav nič drugega. Takoj po razsodbi sem prošil c. kr. direkcojo, naj me spet sprejme v službo, na kar sem dobil odgovor, da je cela zadeva pri trgovskem ministertvu. Lahko si je misliti, kako težke ure sem takrat imel. Šlo se je za eksistenco! Po svetu nekega prijatelja sem pohitel v Ljubljano, h g. Povšetju, ter ga milo prošil, naj bi blagodušno zame posredoval pri ministertvu. Gospod Povše pa se je osorno zadržal name, da takih stvari ne bo zastopal in me imenoval pretepača in liberalca in kdo ve kaj še vse. Povedal sem mu tudi jaz svoje in odšel naravnost h g. dr. Ferjančiču, ki me je jako prijazno sprejel in mi — ker je bil zadržan v Ljubljani — svetoval, naj se zaupno obrnem do g. Plantana, ki je bil na Dunaju, zagotavljač me, da bo ta vse storil, kar bo mogoče. Postal sem takoj g. Plantanu in on je res zastavil ves svoj vpliv in se osebno pri ministertvu in potem tudi pri direkcoji zame vzel, vsled česar sem bil kmalu potem zopet in to brez kazni poklican v službo. Takrat sem spoznal, kdo ima srce za nas c. kr. uslužbenca in sploh ne za ljudi, ki moramo biti v službi. Kaka razlika je med liberalci in med klerikalci, to so mi pokazale že odurne besede, s katerimi me je odpravil g. Povše in ljubezniva pisma, ki mi jih je pisal g. Plantan, kateremu ostanem za njegovo pomoč hvaležen vse svoje življenje. — Ivan Drnovšek, c. kr. telefonski monteur v Opatiji.

— **Klerikalne grožnje.** Klerikalci so izdali parolo: kdor ne bo volil z nami, ga materijalno uničimo. Ta izrek pripovedujejo zlasti obrtnikom, hoteč jih s tem prisiliti, da volijo klerikalnega kandidata. Posebno v Ljubljani klerikalci z vsemi močmi jahajo po tem agitacijskem sredstvu. Opozarjamo, da so take grožnje prvič kaznjive, drugič pa tudi čisto odveč in se jih nobenemu obrtniku ni treba prav nič bati. Volitev je tajna in komu obrtnik da svoj glas, nobenega klerikalnega agitatorja prav nič ne briga. Da ga Kregarju ne bo dal, je gotovo, ker mora pač vsakdo vedeti, da je Kregar pristav tiste stranke, ki je v Ljubljani vedno in povsod skušala obrtništvo uničiti, kar je pokazala zlasti s svojo katoliško knjižnico, da bi uničila ljubljanske knjižgoveze. Ako bi prodril Kregar, naj vsi obrtniki zapro svoje obrti prostovoljno, sicer jih bodo v par letih morali prisiljeni, ker klerikalci bi že poskrbeli, da bi bil konec obrtništva enkrat za vselej, oziroma vsaj na to bi delali, da bi obrtniki gnotno propadali.

— **Kakšen prijatelj delavcev je klerikalni kandidat Kregar,** to je mož pokazal, ko je bil načelnik bolniške blagajne ljubljanske. Če kdo na svetu je zaslužil Kregar, kar se mu je zgodilo, da so ga namreč delavci z breami spodili iz bolniške blagajne. Kako brezvestno in brezsrčno je Kregar preganjal in zatiral delavce, za to lahko navesti vse polno izglede. Naj navedemo en sam tak izgled. Takratni pekovski pomočnik A. V. (ime ja, če je treba na razpolaganje) je obolel. Dobil je tako trganje v desni roki, da ni mogel delati. Ko je pa prišel v bolniško blagajno po svojo podporo, do katere je imel pravico, mu je niso dali. Strmeje vprašal, zakaj mu je ne plačajo in izvedel je, da je načelnik Kregar prepovedal izplačati podporo, češ, da ne verjame zdravniku. Tudi ko je potem drugi zdrav-

nik dr. Jenko pripoznal, da je mož bolan, ni hotel Kregar plačati bolniške podpore, tako da se je dotični delavec moral pritožiti na magistrat. Gospod svetnik Šušteršič je potem Kregarja zgrabil za vrat in ga prisilil, da je izpolnil svojo dolžnost. O tej stvari se je govorilo na shodu, ki so ga v tem času priredili socijalni demokratje v Katoliškem domu. Kregar jih je takrat pošteno skupil. Zbranih je bilo v Katoliškem domu nad 300 delavcev, ki so kričali na Kregarja „ven ž njim — vrzite ga po stopnicah“. Nevolja je bila toliko, da je moral Kregar zbežati pred razkačenimi delavci. Tako, kakor v tem slučaju s pekovskim pomočnikom A. V. je Kregar postopal tudi v mnogih drugih slučajih. In zakaj? Zato, ker si je dal Kregar plačevati od bolniške blagajne lepe nagrade. Količar več je pritrgal delavcem toliko več je bilo denarja za njegovo nagrado. Ždaj pa naj gre do delavci glasovat za takega delavskega prijatelja! Molzna kravica je bila bolniška blagajna za Kregarja in da bi mu dajala kar največ mleka, je zatiral in prikrajševal ubožne bolne delavce!

Zgodila se je nesreča, na sebi sicer mala nesteča, ki je pa jako značilna. Vsi klerikalni prvaki so naenkrat izgubili svoje glasovnice, seveda za dr. Šušteršičem na čelu. Kajti dr. Šušteršič je na čelu vsaki klerikalni akciji od največje do najmanjše. Ker so torej vsi klerikalni prvaki in sicer vsi naenkrat izgubili svoje glasovnice, so prosili za druge in so jih seveda dobili. Če jim je usoda količkaj mila in če bodo skrbno iskali izgubljene glasovnice, jih morda najdejo in bodo v tem slučaju imeli vsako po dve glasovnici. Kako že popisano glasovnico bo torej lahko zamenjali. Kot bistre glave bi če treba tudi iztaknili kako tujo legitimacijo. Ta ali oni, ki je glasovnico že izpolnil, bo morda zadržan voliti. Če se mu vzame legitimacijo, bo treba samo dobiti kakega človeka, ki bo s tujo legitimacijo šel voliti in — Kregarju bo pomagano. Tako dejanje bi bilo seveda sleparstvo, ki se po postavi kaznuje z zapornom od enega tedna do treh mesecev, trde klerikalce to ne bo dost izeniralo. Vsaj pri državnozborni volitvi iz V. kurije l. 1900 je več klerikalnih železničarjev volilo po dvakrat in trikrat — na imena zadržanih tovarišev. Lahko je mogoče, da kdo tudi zdaj kaj takega poskusi, kajti nesreča, ki se je zgodila klerikalnim prvakom je več kot sumljiva.

Dunaj — Ljubljana. Uporabiti vsa dovoljena in nedopustna sredstva, da zmaga v Ljubljani pasar Kregar proti županu gosp. Ivanu Hribarju je že nekaj tednov bojni klic ožlindrane klerikalne stranke. Ostudne in zajedno obupne svoje izbruhe odklada ta prečedna stranka dan za dnevom v škofovem listu, pod solncem najumanejšem, kjer dosega vrhunec satanskega svojega obrekovanja v št. 105 z dne 8. maja letos, prispodablajoč delo dunajskih krščansko-katoliških socijalcev županovanju Iv. Hribarjevemu v Ljubljani. Državno glavno in rezidenčno mesto Dunaj primerjati Ljubljani, se nam zdi nekako tako, kakor če bi se n. pr. poskušalo primerjati skromno vasico sv. Trojica nad Blokami, — kjer je zamrl župnik-poštenjak Simon Jan preklinjal početje kranjskih klerikalcev v Ljubljani. Dunaj z okroglo dvema milijonom prebivalcev in z okroglo tristo triinšestdeset milijoni letnega dohodka, naj se primerja Ljubljani, katera ima komaj K 1.500.000. — letnega dohodka in z vojaštvom vred komaj 40.000 prebivalcev! »Slovenec« skribent omenjenega članka si je bil v svesti, da bi moral slavo peti županu Hribarju, če bi si bil vzel za zgled kako drugo, Ljubljani vsaj približno podobno mesto našega cesarstva. Toda tega ni storil, namenoma ne, računajoč na nerazodno občinstvo, za katero se skoraj izključno tiska najnesramnejši slovenski list; hotel je pribiti s številkami, da župan Hribar ni nič storil za časa svojega županovanja. Posrečilo se mu to tudi tem

načinom ni, kar bodi takoj dokazano in sicer tudi s številkami. Pri dokazovanju nam ne bode za merilo letni dohodek obeh mešt, ker v tem slučaju bi moral dr. Lueger dvostoseminštirdesetkrat za Dunaj več storiti, kakor Hribar za Ljubljano. Za podlago nam bodi število prebivalstva, tedaj 2000000:40000. »Ti krščanski socijalci (namreč dunajski) — piše »Slovenec« — zgradili niso nič manj kakor 89 novih šol, ki so stale 27 milijonov kron!« Župan Hribar je z narodno-naprednim občinskim svetom preskrbel Ljubljani pet novih šol, katere so stale K 720.000. — to se pravi: v Ljubljani se je zgradila vsaka šola za povprečno svoto K 144.000. — Dunajčanje so izdali za vsako šolo po K 300.000. — torej za vsako šolo več K 156.000. — Ker je večje troške izplačevala dunajska in ne ljubljanska občinska blagajna, prepuščamo »Slovenec« skribentu, da po 14. maju razmišlja o tej neznatni razliki. Nam zadostuje naznanilo, da je zgradila dunajska občina le 89 novih šol, dočim bi jih bila morala zgraditi dvostopedeset, če naj z Ljubljano enako napreduje v tem oziru. Z matematično gotovostjo se lahko trdi, da ne dohiti Dunaj v doglednem času Ljubljane, ker stoji prostori za dve novi šoli pripravljeni, tretja pa bode celo že zgrajena v nekoliko tednih. — Kar se tiče preskrbe ubogih bodi »Slovenec« in njegovemu skribentu povedano, da je posedoval mestni ubožni zaklad takrat, ko je zasedel Hribar županski stolec t. j. leta 1896 čistega aktivnega premoženja za kron 258.123.65 koncem leta 1906 pa za kron 765.384.24. Povišek čistih aktiv za kron 507.260.59 je pač tolik, da ne potrebuje posebnih pojasnil, saj govore številke same v prilog najskrbnejšemu in najvestnejšemu gospodarstvu Hribarjevemu. — Ker bi se utegnilo napačno sklepati, da se je le norčevalo v škodo mestnih revežev, bodi tudi povedano, da se je razdelilo med mestne ubožce leta 1896 kron 55.895.10, leta 1906 pa že kron 129.591.89 izdatki so se torej v 10. letih za K 73.696.79 povečali, tedaj več kot podvoji! Nova mestna jubilejska ubožnica, katera je tudi Hribarjevo delo, je urejena v vsakem oziru uprav vzorno. Za bolnike sta v njej dve posebni, prostorni dvorani rezervovani, zato ni potreba, da bi bili bolniki skupaj z zdravimi ubožci. Če kedaj koga — lasje bole, vendar še ne nastane potreba, da bi se ga premeščalo v bolniško dvorano. — Pri tej priliki opozarjamo mimogrede gosp. mestnega fizika, naj bi si ob priliki ogledal hišo »društva sv. Marte« v Strelških ulicah, kjer baje prenočuje dostikrat po 20 oseb v malej sobici. — Torej le lep pred svojim pragom pometajte! Kar se tiče mestnih kopelij, je Ljubljana z njimi bolje preskrbljena, kakor Dunaj; v Ljubljani pride jedna kopel na 40.000 prebivalcev, dočim se mora 100.000 Dunajčanov zadovoljevati tudi le z eno. Če res še niste čuli, da bi se bil kdo kopal v ljubljanski ljudski kopeli zastoj, potrudite se k kopeljščku pa vam bo stvar temeljito pojasnil. Dolej še nismo opazili, da bi bila Dunajska električna cestna železnica »krasnejša« od naše; nekoliko ceneja je res vožnja po nji, kakor po ljubljanski, vendar se tudi Dunajčanje po svoji ne vozijo ceneje, kakor po 12 h, ker toliko stane najnižja cena. Očitati ste že županu Hribarju, da hoče imeti v vsako vas železnico, zato bodite uverjeni, da bi bil prav on rad speljal v vsake ulice cestno železnico, če bi bil mogel pridobiti privatnega podjetnika, kar se mu žal, ni posrečilo. — Da se glede dohodkov žal ne moremo meriti z bogatim Dunajem, je bilo že pojasnjeno zato tudi v vsej ponižnosti kvitujemo »beraško« ljubljansko razsvetljavo. Vendar, dasi »beraška«, donaja ipak po Hribarjevi zaslugi mestni občini »kneže darilo« letnih 50.000 — kron. Capito! Mestni delavci imajo volilno pravico, zato se jim sedaj tako sladkate in frivočno begate večinoma pri mestnem delu osivele trpine. Fej! Razgovor o plačah mestnih uradnikov in županovi plači, odgodimo dotlej, da nam sporočite, kako se je posrečilo priti do pravega »ključa«, po katerem so se poviški izvršili tako, da prejema

»višji« in »nižji« ismed duhovščine« jednake plače. Obče spoštovani obrtnik je poudarjal javno na volilnem shodu, ob navzočnosti pravnih svojih tovarišev, koliko zaslug ima župan Hribar za obrtniški stan; splošno pritrjevanje od strani zavednih obrtnikov je bil najboljši dokaz, da jim je govoril iz srca in mi smo tudi prepričani, da boljšega zagovornika si obrtniki zastoj iščejo po Ljubljani, kakor je župan Hribar. Kdor ima kaj smisla za napredek središča vseh Slovencev, volil bode jutri župana Ivana Hribarja državno-zbornim poslancem, kateri je za Ljubljano storil toliko, kakor pred njim še nobeden župan ljubljanski.

Shod naprednjakov pri Lozarju. Včeraj popoldne se je vršil na vrtu gostilne pri Lozarju od približno 300 naprednih volilcev obiskan shod II. volilne skupine. Predsedoval je shodu obč. svetnik g. Bergant kot načelnik nar. napr. stranke št. jakobskega okraja, g. župan Hribar je pa ob velikanskem navdušenju volilcev omenil stvari, ki so važne zlasti za št. jakobski okraj, tako šolstvo (obrtina in strokovna šola, višja trgovska šola), prezidanje župnišča in regulacija Rožnih ulic, pojasnil velik pomen narodne samouprave in slovenskega vseučilišča. G. Trstenjak je imenoval župana najboljšega in najzaslužnejšega slovenskega moža, dobrotnika delavskega stanu, očeta ljubljanske občine. Govorili so med drugim še gg. Dragotin Hribar, Vizjak in Bergant. Poudarjalo se je, da se gre v Ljubljani za častno večino, katero naj doseže naš kandidat nad skupnino nasprotniki. Ako bi bila res vera v nevarnosti, bi postavili klerikalci drugega človeka za kandidata in ne Kregarja in volilni okraj na Notranjskem, kjer kandidira Gostinčar, ali nima nobenega vernega človeka, da so morali vzeti pometaja za reševanje te vere? Splošno navdušenje je vladalo na shodu in pri odhodu so se napravljale kandidatu burne ovacije. Tudi šentjakovski del se je z velikansko večino izrekel, da bo volil le župana Hribarja.

Shod socijalnih demokratov v Narodnem domu. Kandidat E. Kristan je sklical včeraj dopoldne svoje bojne čete, da jih revolucionira pred naskokom na liberalno trdnjavo. O klerikalcih in Nemcih se na celom shodu ni izpregovorila žal beseda, kar pač znova dokazuje, da teh dveh socijalna demokracija ne smatra za sovražnike, temuč v potrebi celo za zaveznike. — Zbralo se je res lepo število pristašev, morda kakih 600 oseb, le škoda, da je bila med njimi komaj tretjina Kristanovih pristašev, večina pa je prišla iz ljubljanske okolice, nekateri kar s celimi rodbinami, ženami in otroci. Shod je je otvoril Kocmur, ki je predlagal za predsednika Vičiča. Ta je izjelo svoj pozdravni govor, češ, da je socialno demokratična stranka edina politično zrela in dostojna stranka. Nato je začel govoriti kandidat Kristan ki je trdil, da bo dne 14. t. m. računati v prvi vrsti s socijalnimi demokrati, ker Ljubljana ni frakarsko, temuč delavsko mesto. Pri soc. demokraciji napreduje zavest, pri nasprotnikih pa nazaduje. Potem je nesramno napadal napredno stranko, češ, da hoče dobiti večino glasov le od bedastih in opijanjenih ljudi. O županu Hribarju je trdil, da na vseh svojih shodih ni niti z besedo dokazal, da je liberalce. Po njegovem vedenju je baje vseeno, ali zastopa Ljubljano Hribar ali Kregar. Klerikalna sta oba. Hribar sanja o bodoči slogi, kakršna je bila do zadnjih časov na Štajerskem, Koroškem in Gorškem. Iz obeh strank bi baje rad skuhal ričet, zabeljen s trobojnic. Ako pride v parlament šolsko vprašanje na vrsto, bodo soc. demokratje iztrebili klerikalizem iz šole, da ne bo prvo uro učil učitelj, da je $3 \times 1 = 3$, drugo uro pa katehet $3 \times 1 = 1$ (sv. trojica) Tudi bodo soc. demokratje za ločitev cerkve od države. Na liberalce se ni zanašati. Vsi naučni ministri so bili liberalci, potem pa so izročili šolo farjem. Splošna volilna pravica je že vedno pomanjkljiva, ker je dobilo v državi volilno pravico le kakih 5 milijonov

t. j. manj kot V. kuriji. Volilna pravica še mora raztegniti na 21. leto in tudi na ženske. Ženske brez politične pravice so največja ovira političnemu napredku. Sedaj hodijo poslušati le župnika s prišnice in kaplana v spovednico. Protestiral je proti očitani, da niso narodni. Nikoli baje še niso soc. demokratje zatajili, da so Slovenci. Najboljši odjemalci vsake nove knjige so baje soc. demokratje. Soc. demokratje hočejo v parlamentu izposlovati, da bodo tudi državni uradniki in uslužbenici smeli štrajkati. (Morda jim izposlušajo v ta namen celo državni fond!) Liberalci se boje ožje volitve med soc. demokratom in svojim kandidatom, ker je verjetno, da v tem slučaju zmaga soc. demokrat (Aha!) Dne 14. t. m. ne bo boj s Hribarjem in Kregarjem, temuč med dostojnostjo in surovostjo. Končno je prosil za glasove 14. t. m. Kocmur je nato podajal navodila za volitev. Rekel je, da se liberalni agitatorji spoznajo že par metrov naprej, ker smrde po alkoholu (S tem nesramnim obrekovanjem se še pomenimo!) Trdil je, da so liberalci dobili več uradnih glasovnic na razpolago (To je gola resnica, in sicer jih je predsednik Schwarzlastnoročno prinesel Hribarju.) Nadalje je rekel, da upajo liberalci na zmago le z sleparijo in lumparijo. Agitacijske lokale na dan volitve bodo imeli soc. demokratje: I. okraj Mestna klet, II. okraj gostilna pri Petru v Florijanskih ulicah, III. pri Krakovčanu na Valvazorjevem trgu, IV. okraj gostilna Grčar (Tomec), V. okraj pri Znamenju, VI. okraj arena „Narodni dom“, VII. okraj pri Pavšku, VIII. okraj pri Bizjaku. Poveljal je, naj pridejo vsi v lokale že pred 7. uro ter ostanejo pred voliščem do konca volitev. Kdor ima kolo, naj ga vzame s seboj. Vsakemu agitatorju naprednemu naj slede na korak. Ob 4. uri se zberejo vsi pri Levu, kjer se bo praznovala — zmaga, „če ne bo dež šlo.“

„Rdeči prapor“ skuša na vse načine utajiti zvezo socijalnodemokratičnih voditeljev s klerikalci. Naročil si je celo posebno brzojavko od dr. Adlerja. Pa ta brzojavka je jako previdna. Če pravi dr. Adler, da ne posega v avtonomijo jugoslovanske socijalne demokracije, pomeni to, da ni ničesar ukazal. Zato je pa vendar lahko svetoval in priporočal, za kar je prosil dr. Šušteršič. Najboljši dokaz za zvezo socijalnodemokratičnih voditeljev s klerikalci je sam „Rdeči prapor“, ki piše strastno, srdito in vehementno proti županu Hribarju, z nobeno besedo pa se ne dotika Kregarja. Nekdaj tako globoko sovraštvo med socijalnodemokratičnimi voditelji in med Kregarjem se je premenilo v tako toplo prijateljstvo, da nima „Rdeči prapor“ nobene besede zoper tistega Kregarja, ki drugače ravno delavce odvrača na vse načine od socijalnodemokratične stranke in jih lovi pod zastavo sv. Mihaela. Že samo to dejstvo govori cele knjige, je dokaza dovolj, ne glede na neprevide izjave dr. Krekain dr. Šušteršiča na različnih klerikalnih shodih. Svojim somišljenikom prikivajo socijalnodemokratični voditelji prav radi take stvari in zato se delajo tudi zdaj v „Rdečem praporju“ tako ogorčene ali zgoraj omenjena dejstva se ne dajo utajiti, tu je vse zastoj; ker pa imamo o socijalnih demokratih v obče preveč dobro mnenje, zato mislimo, da so voditelji delali račune brez krmarja in da socijalnodemokratični volilci ne bodo sledili svojim voditeljem v klerikalni tabor (in ne bodo glasovali za Kregarja).

Socijalni demokrati na „Zelenem hribu“. Včeraj popoldne je prišel kandidat Etbin Kristan pripraviti svoje pristaše iz Kurje vasi. Prišlo je kakih 100 oseb, mnogo izletnikov, ki niso vedeli, kaj se pripravljajo. Kristan je premleval dopoldanski govor iz „Narodnega doma.“ Na novo je izpustil le dva petelina, Hribarjevega divjega petelina, o katerem je čital v lažnjivem „Slovenec“

in domačega petelina iz Kajfeževoga dvorišča. O naprednem shodu v Mestnem domu je povedal, da so prišli vsi Hribarjevi volilci, a bilo jih je le kakih 300. — Potem je nastopil neki Anžič, ki so ga očitno poslali klerikalci, da zvaži soc. demokrate v Kregarjevo utico. Povedal je, da je pri klerikalni stranki le iz diplomatičnih ozirov, ker bo ta stranka dobila vse mandate na deželi. Milo je vabil soc. demokrate, naj za sedaj volijo Kregarja, a čez 6 let bodo vsi klerikalci volili soc. demokrate, ako se klerikalni poslanci ne bodo obnesli. Ko je začel blebetati, da ve iz dobrih virov, da dr. Šušteršič ni prodal koroških Slovencev, ampak so se prodali sami, nastal je v ozadju vrišč, da ga ni nihče več razumel. Dobro ga je zavračal sodrug Kocmur, ki je dokazoval, da je v S. L. S. tak terorizem, da razen motogoccev škofa, dr. Šušteršiča, Povšeta in Šukljeta nihče, kihnti ne sme.

Klerikalni shod na Vodovodni cesti pri „Fortuni“. Včeraj popoldne so klerikalci nameravali prirediti shod pri „Fortuni“ na Vodovodni cesti. Ob štirih se je pripeljalo v treh vozovih 15 „katoliških mož“ pod vodstvom Rasbergerja in Winkelhoferja k „Fortuni“ zondirat položaj. Ker so pa že preje napredni volilci zasedli vse prostore in so klerikalni backi opazili, da jim tu ne rase ne deteljica, ne trava, so jo jedro zopet odkurili, od koder so prišli! Pripominjamo, da se med klerikalnimi agitatorji v zadnjem času najbolj odlikuje Rasberger, to je tisti mož, o katerem je prednedavnim časom škofov list „Slovenec“ vedel pripovedovati kaj mične in pikantne zgodbe!

V rokodelskem domu je bil včeraj shod, ki sta ga priredila Kregar in dr. Šušteršič za obrtnike. Zbralo se je le 60 do 70 obrtnikov, in še med temi je bilo več naprednjakov, katerim niti v sanjah ne hodi na misel, da bi glasovali za Kregarja, ki je tak obrtnik, da je vse leto vsak dan od 8. ure zjutraj do policijske ure ponoči v gostilni. Kregar je govoril, kakor bi hotel napraviti skušnjo iz slabomnosti. Venomer se mu je zapletalo, še besede „obrtinik“ ni mogel prav izgovarjati, kajti večkrat je rekel „omrtinik“. Z obljubami ni štedil. Glavna njegova obljuba je bila „mi boma vse paragrafe pre naredi“ — na Dunaju bo pre naredil vse paragrafe in na ljubljanskem magistratu. Ko je končal, so nekateri klerikalci zavpili „Živja Kregar“; enim pa se je zalelo in zavpili so „Živio Hribar“. Dr. Šušteršič je po svoji navadi rohnel, da bo drugo leto pomedel na magistratu, sicer pa priporočal, naj v slučaju ožje volitve med Hribarjem in Kristanom glasujejo za Kristana, kakor bodo Kristanovi pristaši v slučaju ožje volitve med Hribarjem in Kregarjem glasovali za Kregarja.

Klavern klerikalni shod na Dolenjski cesti. Kregar je napovedal snoči za 6. uro volilni shod v neki gostilni na Dolenjski cesti, a monštrancar se ni upal priti tja. Shod se je pričel še le ob 5. in je nastopil „abece-putka“ kolar Anžič, ki je udrihal po učiteljstvu. Dobil je zato primeren odgovor naprednjakov, ki so bili na shodu. Čudno se nam zdi, da se Anžič zaganja v učiteljstvo. Ko bi učiteljstva ne bilo, ne bi bil mogel Anžič brati tistih stavkov s papirja, kamor so mu jih napisali drugi. Naprednjaki so čakali do 8. na Kregarja, a njega ni bilo od nikoder. Tak je bil ta klerikalni shod: klavern, strašno klavern.

Kratka sodba. Odličen klerikalec je vprašal nekega Nemca, kako bi v slučaju ožje volitve glasoval, ali za Hribarja ali za Kregarja. Nemece mu je odgovoril: Je mehr dumme Slaven in's Parlament kommen, desto besser für uns Deutsche.

Vrhunec predrznosti. V nedeljo zjutraj ob polu 6. je imel v šentpetrski cerkvi kaplan tako-le pridigo: „Gotovo bo kdo izmed vas godrnjal, pa jaz ne morem drugače, ker sem pastir in nisem najemnik. Zatorej, možje, volite moža, ki ima program krščanskega prepričanja. To je vaša sveta dolžnost in ste pod

grehom zavezani voliti takega moža. Kdor ga voli, je s Kristusom, kdor ga ne voli, je zoper Kristusa in za hudiča. — Tako je v beli Ljubljani govoril raz leco kaplan. Tu se pa vendar že vse neha. Farani šentpeterski — pokažite temu kaplanu, kdo da ste; pokažite to na dvojen način: jutri glasujte za svojega župana, po volitvi pa posvetite kaplanu, da bo pomnil.

Mnogo smeja na Kregarjeve stroške je bilo minoli teden na peronu ljubljanskega kolodvora. Pripeljala se je z Dunaja neka družina, ki je v Ljubljani izstopila. Ko se brzovlak ustavi, zakliče dotični gospod: Träger! Slučajno je bilo na kolodvoru nekaj klerikalcev. Ko so čuli ta klic, so zavihтели klobuke in zatulili „Živio Kregar“ in se gnetli ter povpraševali kje je Kregar. A Kregarja ni bilo nikjer. Ko je med tem dunajski gospod drugič zaklical „Träger, ein Träger“ zaorilo je po peronu od smeja, ker je zdaj vse občinstvo spoznalo blamažo sladko navdušenih klerikalcev, ki so Trägerja zamenjali s Kregarjem.

Kaplan Köchler v Trnovem je postal čedalje predrznejši agitator; sedaj svojih strasti sploh več brzdati ne more. Te dni se je celo predrznil prav sirovo napasti dva tukajšnja ugledna posestnika zato, ker sta naprednjaka in sta vsled tega po njegovem zlobnem mnenju tudi proti veri. Dobil je pa zaslužen odgovor, ki mu je gotovo odvzel korajžo, se še kdaj lotiti poštenih mož. Köchler naj se drži svojih tepcev, katerih hvala Bogu ni več dosti v Trnovem in Krakovem, tiste naj obdeluje kakor hoče, pametne ljudi naprednjake pa naj pusti kar v miru. Opozarjamo Köchlerja prav resno, naj postane pameten, sicer mu bomo prilili kropa, da bo prišel v največji konflikt celo s svojim škofom in s svojo višjo cerkveno oblastjo, kar mu gotovo ne bode v korist. Ste-li razumeli, gospodine Köchler?

Napredni shod v Senožečah in klerikalci. Iz Senožeč se nam piše: Ni sicer vredno odgovarjati na „Slovenčeva“ trdila, ker se itak ve, da kar zapiše je laž, a vendar izraziti moramo pomilovalni smeh odpošiljatelju brzjava iz Senožeč o priliki volilnega shoda kmetске stranke v Senožečah. Boleda je „Slovenčeva“ zavedneže glava in slepilo se jim je, ker se tolike udeležbe niso nadejali in pa da najbrže znajo samo do 500 šteti in še te skoraj same tujce, ter niso vajeni domačih ljudi, kateri za nje ne marajo. Pravi možaki so ostali doma, pravi nadalje! Pa jih je res veliko bilo: 2 Zelena in pa kaplan! Na svidenje torej 14. maja; na vaše laži pa ne bodemo več odgovarjali, se nam studi in tudi časa nimamo.

Mestni magistrat ljubljanski. Da se mestnim uslužbencem omogoči udeležba pri državnozborni volitvi, bodo jutri magistratni uradi za promet s strankami zaprti, izvemši magistratni ekspedit, kjer oni volilci, katerim se volilna izkaznica ni mogla dostaviti, danes ali jutri lahko osebno prevzamejo. Zapadla vodarina in gostaščina se izjemoma tudi še dne 15. maja lahko plača brez zamudnih obresti.

Župan Lueger je v pogovoru z urednikom „Zeit“ izrazil svoje veselje, da agitira njegov protikandidat „in vornehmer Art“ proti njemu. Kako pa agitira dr. Šusteršič proti županu Hribarju?

Dobro mu jo je zasolil. K poštenu uslužbencu je prišel klerikalni agitator nagovarjat ga, naj voli Kregarja. Kratko in jedrnat ga je odpravil poštni uslužbenec z besedami: „Kako naj Kregarja volim, ko je bolj neumen ko jaz.“ — In odkuril jo je agitator urnih krač.

Arena „Narodnega doma“ je rezervirana kot volilni lokal narodno-napredne stranke, ne socialnih demokratov, kakor pomotoma poroča „Rdeči prapor“.

Politično društvo „Vodnik“ prosi tem potom cenjene neodvisne volilce, da se zagotovo jutrišnje vo-

litve udeležijo. Ne bojmo se truda, vsaj je jutri dan, katerega bo zapečaten usoda za celih 6 let.

Shod na Grosupljem pri „Rusu“, katerega je sklicalo politično društvo „Vodnik“ včeraj popoldne ob 4. uri, je obiskalo do 250 volilcev, samih vrlih mož. Shod na Igu je bil včeraj v občinski hiši. Udeležilo se ga je nad 200 ljudi. Natančneje poročilo o lepem shodih jutri.

Kregar — requiem. Pravijo, da včasih tudi slučaj napoveduje nesrečo. Nekje v III. volilnem okraju je prilepljen poziv na klerikalne volilce tako, da se za imenom Ivan Kregar čita — requiem.

Tvrdba Filip Zupancič je nam poslala z ozirom na izjavo bivšega njenega strojevodje Boltezarja v 104. številki našega lista to-le pojasnilo: Pri naši opekarni v Legu pri Viču ni daleč naokoli nobene gostilne in prodajalne živil. Ker pa delavci med delom v odmorih vsekakor potrebujejo okrepila bodisi v jedi ali pijači, ima delovodja v opekarni koncesijo, da prodaja delavcem v odmorih razna živila in pijačo. V času, določenem za odpočitek, se zbirajo delavci v prostorih delovodje, da si počijejo od naporne dela in da si privežejo dušo s kako jedjo ali s kozarcom kake pijače. Nikdar pa se ne prigodi, da bi tu pijančevali ali da bi se kdo opil, da bi bil nesposoben za delo. Če torej kdo trdi, da naši delavci pri delovodji pijančujejo in dohajajo potem pijani na delo, ne govori resnice, zakaj v opekarni se ni zgodil še niti en tak slučaj. Pri-pominjamo, da smo strojevodji morali odpovedati službo samo zbog tega, ker med njim in delavstvom ni bilo tistega sporazumljenja, ki je nujno potrebno v vsakem večjem podjetju, ako hoče prosperovati.

Stavba „Katoliške tiskarne“. Konstatujemo, da g. F. P., uslužbenec firme Tönnies, ni v nobeni zvezi z notico o stavbi „Katoliške tiskarne“.

Koncert v Rožni dolini se včeraj zaradi pretečega slabega vremena ni vršil. Gostilničar nas prosi objaviti, naj cenj. gostje to oprostite.

Pozor narodno-napredni volilci!

Mnogim našim volilcem se niso mogle dostaviti legitimacije in glasovnice.

Legitimacije in glasovnice tistih, ki se jim niso mogle dostaviti, leže na magistratu. Tam jih lahko dobe somišljeniki do osme ure zvečer! Kdor bi torej ne dobil legitimacije in glasovnice, naj ne pozabi iti po nje na magistrat danes do osme ure zvečer!

Kdor bi izgubil glasovnico, oziroma da bi mu postala neporabljiva, dobi jutri novo privolilni komisiji.

Glasovnice in legitimacije naj naši somišljeniki skrbno čuvajo, ker se bodo nasprotniki na vse dovoljene in nedovoljene načine trudili, da bi jih dobili v roke.

Kako se naj izpolnijo glasovnice?

Glasovnice je izpolniti tako, da je na njih natančno označena oseba kandidata in da je vsak dvom izključen. Le ako bodo glasovnice izpolnjene tako, je izključena vsaka možnost, da bi se moglo dvomiti o njih veljavnosti. **Na volišče je treba prinesiti legitimacijo in glasovnico.** Legitimacijo je treba, predno se odda glasovnica, pokazati volilni komisiji. **Ker velja legitimacija tudi za eventualno ožjo volitev, naj jo vsak somišljenik shrani, če je tudi že oddal svoj glas.**

Volitev je svobodna in tajna!

Opozarjamo somišljenike zlasti po deželi, da je volitev svobodna in tajna. Nihče ne sme volilcev siliti, da bi glasovali proti svojem prepričanju. Volitev je tajna, to je nihče ne bo vedel, za koga je kdo glasoval. Zato se ni treba bati duhovniškega terorizma! Na to naj zlasti opozarjajo naši somišljeniki volilce po deželi, ki so dosedaj klerikalni radi tega, ker so se bali duhovniškega maščevanja.

Volilna nasilstva so kazniva!

Naši nasprotniki so se pri vseh dosedanjih volitvah posluževali najgrših nasilstev in najhujšega teroriz-

ma. Dasi so taka nasilstva sedaj po zakonu strogo prepovedana, vendar ni dvoma, da bodo tudi to pot nasprotniki posegli po svojih starih sredstvih.

Zato naglašamo, da je vsakdo, ki skuša vplivati na volilce s tem, da jim grozi z gmetno šhodo, zakrivil pregrešek volilnega nasilstva, kazniv s strogim zaporom do enega leta; takisto so zakrivil pregrešek proti zakonu o volilni svobodi tisti, ki samovoljno in brez izrečnega dovoljenja volilca pobirajo ali pridružujejo legitimacije in glasovnice ter jih brez izrečnega dovoljenja izpolnjujejo, ter se kaznujejo z zaporom do treh mesecev.

Agitacijski in informacijski lokalni narodno-napredne stranke.

Agitacijski in informacijski lokalni narodno-napredne stranke so:

Za I. volilni okraj: v gostilni **Krisch** na Cesarja Jožefa trgu;

za II. volilni okraj: v gostilni **N. Kraljeve** na Št. Jakobskem trgu (vhod: Zatiške ulice št. 1);

za III. volilni okraj: v gostilni pri „**Panju**“ (Lahu), Vegove ulice in pred „**Glasbeno Matico**“;

za IV. volilni okraj: v gostilni pri „**Steinerju**“ na opekarski cesti, pri **Bergantu** in pri **Zabukovcu**;

za V. volilni okraj: v gostilni pri „**Čakšu**“ in v Mallyjevi uti pred voliščem;

za VI. volilni okraj: v areni „**Narodnega doma**“ in v gostilni pri „**Novem svetu**“;

za VII. volilni okraj: (Barje): v gostilni pri **Vidmarju**;

za VIII. volilni okraj: v gostilni pri „**Bizjaku**“.

Somišljeniki! Kdor potrebuje kakšnih informacij ali kakšnega pouka, naj se zgleda v navedenih agitacijskih in informacijskih lokalih, kjer mu bodo v vsakem oziru šli na roko!

Naprednjaki, pazite, da ne zaide v klerikalne in socialdemokratske agitacijske lokale in ogibajte se klerikalnih in socialdemokratskih agitatorjev!

Telefonska in brzjava poročila.

Bled 13. maja. Na volilnem shodu na Bledu je bil ob častni udeležbi proglašen za državnozbornskega kandidata Čop.

Bled 13. maja. Na Čopovem volilnem shodu zbrani volilci, vedoč, da je edino župan Hribar oni mož, ki more v sedanjem času rešiti naš narod neznošnih verig klerikalne strahovlade, žele in ob enem trdno upajo, da Ljubljana pokaže, da sinovi slovenskega naroda si še vedno „prsto voljo vero in postave“.

Postojna 13. maja. Žitnikov shod v Studenem so neodvisni kmetki volilci razgnali. Žitnik se je vstražil velike množice pristašev kmetске stranke in skrivaj pobegnul čez Polje v Planino. Marijine device so Žitniku obesile krvavi zvonec, da je zvonil žlindrovcem mesto govora.

Godovič 13. maja. Na Črnem vrhu se je hotel danes poročiti Janez Tominec, Kanji dol št. 2. Župnik ga ni hotel poročiti, češ, da bi se na ta način izgubilo deset glasov za državnozbornsko volitev.

Celje 13. maja. V St. Petru pod Sv. gorami je bil včeraj Korošček shod razbit. Okoli 1500 kmetov je demonstriralo proti Korošču, ki je v senci bajonetov reteriral v farovž. Nepopisno je navdušenje za Zurmana in za narodno stranko.

Celje 13. maja. Pri sobotni sodni razpravi so bili vsi od klerikalnega kandidata Povaleja toženi kmetje oproščeni.

Trst 13. maja. Na volilnem shodu v Rojanu zbrani volilci

pozdravljajo kandidaturu našega prvga boritelja župana Hribarja. V boj proti klerikalnemu izdajstvu.

Praga 13. maja. V nadi, da zmaga misel napredna slovenska nad klerikalno podlostjo, kliče županu Hribarju: Slava! — Narodnoradikalni akademiki.

Gradec 13. maja. V Ljubnu in v okolici je bil davi zopet močan potres.

London 13. maja. V Petrogradu so zaprli 80 oseb, oficirjev in uradnikov, ki so hoteli napast carsko palačo in carja umoriti.

Prošnja za poročila.

Prosimo zaupnike in prijatelje v vsaki volilni občini, naj nam nemudoma po skrutiniju brzjavijo izid volitve.

Uredništvo „Slov. Naroda“.

Jzjava.*

Z ozirom na [notico „Rdečega Praporja“ od danes izjavljam, da jaz podpisani nisem dal socialno-demokratski stranki za dan 14. maja t. l. arene „Narodnega doma“ na razpolago. Odposlanec te stranke, gosp. Hlebš, sem prepustil areno le za 12. maja t. l., in sicer pred pričami. Jutri, 14. maja, arena „Narodnega doma“ torej ni volilni lokal socialno-demokratske stranke. 1595

V Ljubljani, 13. maja 1907.

Emil Kržišnik,
restavrater v „Narodnem domu“.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 062 Srednji letni tlak 786,0 mm.

maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
11	9. v.	788,7	16,4	sr. jug.	dež
12	7. zj.	778,7	13,4	sl. jug.	jasno
	2. pop.	757,4	23,1	sl. jug.	pol. oblač.
	9. zv.	737,9	18,8	brezvetrno del.	oblač.
13	7. zj.	737,9	13,0	sl. jvzh.	megla
	2. pop.	736,0	25,5	sred. zahod del.	oblač.

Srednja predvčerašnja in včerašnja temperatura: 18,2° in 17,7°; norm.: 13,5° in 13,7° Padavina v 24 urah 5,8 mm in 0,0 mm.

HIŠA

z gospodarskim poslopjem, dobro vrtljano trgovino, gostilno ter vrtem se proda z zemljiščem ali tudi brez njega.

Več se izve pri g. Josipu Čuček, Knežak pri Št. Petru. 1588-1

Zaradi družinskih razmer se proda po nizki ceni

hiša in gostilna trgovina

in majhna hiša z velikim vrtem. Pojasnila da restavracija pri „Zvezdi“ v Spodnji Šiški št. 22.

Aviso.

Da se zagotove pri adaptaciji več objektov na Ljubljanskem polju peleg Ljubljane potrebna stavbna dela v znesku okoli 32.000 kron, bo 29. majnika 1907 ob 11. dopoldne v pisarnici vojaškega stavbnege oddelka 3. voja v Gradcu (Elisabethstrasse 18)

pismena ponudbena razprava.

Pogodbeni pogoji in stavbni pomočki so od 12. maja do 27. maja 1907 vsak dan izvzemši nedelje in praznike ob uradnih urah na ogled v pisarnici c. in kr. vojaškega stavbnege nadzorstva v Ljubljani. 1592-1

Upravna komisija c. in kr. vojaškega stavbnege oddelka 3. voja.

Damski salon Nina Pressl
Sv. Petra cesta št. 20

= takoj sprejme nekaj =

šivilj.

1590-1

Soliden

trgovski pomočnik

izurjen in spreten prodajalec, prva moč, se sprejme s 1. junijem t. l. v trgovino z mešanim blagom tvrde M. Elsner v Litiji. 1586-2

Gospodje

zmožni reprezentacije, ki se hočejo posvetiti agenturi, se sprejme takoj proti visoki proviziji in dnevnim dietam Ljubljani, Stari trg št. 4, II. nadstr.

Predstaviti se je izključno le od 8 1/2 do 11. dopoldne. 1592-3

Kavarna „Prešeren“

vsak dan svež

sladole

in 1593

ledena kava.

Za birmo

primerne 1579-2

obleke za dečke in deklice

v največji izberi in po najnižjih cenah

v Angl. skladišču oblek

O. Bernatovič

v Ljubljani, Mestni trg 5.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani

na Starem trgu št. 30

vsak torek, sredo, četrtek

soboto in nedeljo 19

uso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.